

Elżbieta Noworyta, Maria Górecka

Tyniec Mały, gm. Kobierzyce, woj.
wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 42-43

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TARKOWO, gm. Nowa Wieś Wielka
woj. bydgoskie
Stanowisko 32

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza
w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził zespół Ekspedycji Kujawskiej
Katedry Archeologii UAM pod kierownictwem doc.
dr hab. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansowa-
wał UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań.
Osada kultury pucharów lejkowatych /faza III/.

Stanowisko zaklasyfikowano do rzędu "klasycznych" małych osied-
li współtworzących kompleks osadniczy zlokalizowany w dolnie rzeki Zie-
lona Struga na obszarze Kotliny Toruńsko-Bydgoskiej. Leży ono na pół-
nocno-zachodnim stoku wału wydmorego ciągnącego się wzdłuż cieku. Na
terenie osiedla /około 600 m²/ założono w rejonie koncentracji materiału
na powierzchni 8 wykopów o łącznej powierzchni 125 m².

Odkryto budowlę słupową o wymiarach 8 x 6 m. W obrębie chaty
zarejestrowano niewiele ceramiki, krzemieni, polepy i kości. Nieliczne
materiały zebrane z powierzchni i z warstwy wskazywałyby na mało sta-
bilny charakter zasiedlenia tego punktu osadniczego. Poza obszarem bu-
dowli na powierzchni zaobserwowano odpady poprodukcyjne związane
z obróbką kamienia. Sondáže założone w tym rejonie dały wynik negatyw-
ny, nie rejestrując udziału elementów antropogennych w warstwie.

Analiza ceramiki wykazuje cechy stosunkowo wczesnego odcinka
rozwoju cyklu stylistycznego wióreckiego - starszy odcinek fazy III kul-
tury pucharów lejkowatych.

Nie przewiduje się kontynuacji prac badawczych.

TYNIĘC MAŁY, gm. Kobierzyce
woj. wrocławskie

Muzeum Ślązańskie
w Sobótce
Oddział Muzeum
Archeologicznego
we Wrocławiu

Badania prowadziły mgr Elżbieta Nóworyta i mgr
Maria Górecka. Finansowało Muzeum Archeolo-
giczne we Wrocławiu. Czwarty sezon badań.
Osada i groby grupy jordanowskiej kultury len-
dzielskiej.

Celem tegorocznych prac wykopaliskowych było sprawdzenie wy-
ników wstępnych badań archeologiczno-geofizycznych prowadzonych pod
kierownictwem dr. Jęka Przeniosła przez mgr Andrzeja Delligowicza
i mgr. Krzysztofa Misiewicza /IHKM PAN - Warszawa/.

Założono 2 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 0,5 ara. Na przebadanym terenie odkryto i wyeksplorowano 5 jam osadniczych w tym fragment półziemianki i jamę zasobową /? / z dwoma szkieletami ludzkimi na dnie, negatyw po słupie oraz fragment ciągu rowów analogiczny do odkrytych w poprzednich sezonach badawczych. Uzyskany w bieżącym sezonie materiał zabytkowy, głównie ceramika oraz wyroby krzemienne i kamienne jest jednolity chronologicznie i wiąże się z grupą jordanowską kultury lendzielskiej.

UMIANOWICE, gm. Kije
woj. kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna, osadnictwo kultury pucharów lejkowatych, ślady osadnictwa kultur: mierzanowickiej, trzcienieckiej i lużyckiej.

Stanowisko położone jest na krańcu piaszczystego cypla terasy lewego brzegu Nidy, wyniesionego około 2 m ponad płaską rozległą powierzchnię doliny zalewowej. Powierzchniowo materiał archeologiczny stwierdzono jedynie w obrębie chłopskiej piaskowni. W profilach piaskowni zaobserwowano, że zabytki występują w warstwie humusu kopalnego i jego podglebiu przykrytego 70-90 cm warstwą jałowej archeologicznie ziemi.

Badaniami objęto teren na wschód od piaskowni w pasie budowy LHS o łącznej powierzchni około 10 arów. Jałową archeologicznie warstwę ziemi zdjęto spsychaczami pod kontrolą archeologów odsłaniając powierzchnię pierwotnego humusu. Dależszą eksplorację podjęto z zastosowaniem powszechnie przyjętych metod archeologicznych.

W humusie i jego podglebiu natrafiono na niewielką ilość ceramiki z kultur: mierzanowickiej, trzcienieckiej i lużyckiej oraz w większej ilości z kultury pucharów lejkowatych a przede wszystkim wczesnego średniowiecza. Zabytki należące do kultury pucharów lejkowatych, w tym 2 siekierki kamienne, często występowały w skupieniach być może sygnalizujących jakieś obiekty o nieuchwytnych obecnie w rzutach poziomych granicach.

Większość ceramiki wczesnośredniowiecznej występowała w 4 dużych jamach o wymiarach 3-4 x 1,5-1,8 m. Jamy usytuowane były parami wzdłuż linii biegnących mniej więcej po osi E - W. Wypełnisko jam stanowiła piaszczysta ziemia o zdecydowanie czarniawym zabarwieniu.